

õhtu

mulle meeldib vaadata
varaõhtust tallinnat
kuidas kõik teed sadades lugudes
lähemale minnes aina lärmakamaks muutuvad
kõik jooksevad kuskile
kui palju on aknaid autosid mõtteid muresid armastusi surmi eesmärke kohvitasse paberlennukeid
pangaarveid supikulpe mõlkis külmpapimagneteid võtmeid lukke uksi seinu unistusi samme ja kõik nad
ütlevad enda kohta mina ja teiste kohta teised ja
nad käivad üksteisest mööda
ja ehk isegi mitu korda päevas
ning ei pea kedagi kellekski
kõik kartongist välja lõigatud
taustategelased
kes käivad samas ajas
samas kohas
selles on midagi kohutavalt kodust
et nad kõik tunnevad seda sama külma
või mõnel on külmem
ja mõnel soojem
ning kõik ikkagi lähevad
mulle meeldib vaadata
varaõhtust tallinnat
maailm on oma naeruväärsuses
mõnikord kohutavalt kena

kõik üks lihtne kardiovaskulaarne karje

ma tahtsin olla see üdini aus ja vesiselge
Alati Arusaadav Tüdruk
aga alati toimus midagi
ma oskasin kerglaste süsteemide üle naerda
ja eelistasin saabastega rongituules tantsimist
olin see mulgimaa jokkerikaart

mõnikord ma arvan et elu on täiesti vaimustav

kas te palun võiksite armastada
midagi nii pööraselt nagu mina
neid äärepealt tuntud maastikke
kus loojang ja unenägu sulavad üheks meeks
munakiviteeks
maasikalõhnaks
muhedaks suitsuks
armastusväärsest võõra tänava nurgal
ja oh, inimesed!
nemad need parimad kui nad on head